சோழ அரசன்

தனஞ்சய முத்தரையன்

ஜெகன் சுந்தரராஜன்

ஜெகன் சுந்தரராஜன்

சோழ அரசன் தனஞ்சய முத்தரையன்

வெளியீடு: ராஜ ராஜ சோழன் சதய விழா
(ஆண்டு – 2025)

First edition

This book was professionally typeset on Reedsy.
Find out more at reedsy.com

Contents

1

முகவுரை

தனஞ்செய முத்தரையர் என்ற நூலை எழுதுவதன் நோக்கம் பிற்கால சோழ மன்னர்களின் மூதாதையர் யார் என்பதை ஆதாரத்துடன் விளக்கவும் அவர்களின் தலைநகரமான தஞ்சையின் பெயர் தோற்ற காரணத்தை தெளிவுபடுத்துவதுமே ஆகும். பிற்கால சோழ சாம்ராஜ்ஜியத்தை நிறுவிய விஜயாலய சோழன் எவ்வித எதிர்ப்பும் இன்றி முத்தரையரிடமிருந்து தஞ்சாவூரை கைப்பற்றி "தஞ்சை கொண்ட கோ-பரகேசரி" என்ற பட்டத்துடன் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளான். எனவே, இதுவரை சோழர்களுக்கு உரிய தஞ்சையானது முத்தரையர் சிற்றரசர்களின் கீழ் இருந்தது எனவும் சோழ நாட்டை இளங்கோ முத்தரையரிடம் இருந்து விஜயாலயன் மீட்டான் என்பதே வரலாறாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், சோழ நாட்டில் முத்தரையர் ஆட்சி நடைபெற்ற சமயம் சோழர்கள் பற்றிய ஆவணங்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. உதாரணத்துக்கு, களப்பிரர்களுக்கு பிந்தைய முத்தரையர் ஆட்சி காலத்தில் நின்ற சீர் நெடுமாறன் சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்து

வல்லம் மற்றும் உறயைூரை கபைப்பற்றினான். அப்படயைடெுப்பில் பாண்டியனை எதிர்த்து ச◌ோழ இளவரசன் கடுமயைாக வல்லத்தில் சண்டயைிட்டத ச◌ோழர் படை அவ்விளவரசன் மாண்ட பிறகு சிதறி ஓடியதாகவும் பாண்டிக◌ோவை பாடல்கள் கூறுகிறது. எனவே எதிர்த்து யுத்தம் சயெ்தது ச◌ோழ இளவரசன் என்பதை அறிகிற◌ோம். அதபே◌ோல், முதலாம் வரகுண பாண்டியன் கி.பி. 9ம் நூற்றாண்டின் த◌ொடக்க காலத்தில் ச◌ோழ நாட்டின் மீது படயைடெுத்து கபைப்பற்றியுள்ளான். அப்ப◌ொழுது, பல்லவரின் மலோதிக்கத்தில் விடலே் விடுகு குவாவன் சாத்தன் முத்தரயைர் ச◌ோழ நாட்டின் மன்னராக இருந்துள்ளதை மலயைடிப்பட்டி குடவைரை க◌ோயில் கல்வடெ்டு மூலம் அறிகிற◌ோம். அப்பாண்டிய படயைடெுப்பின்ப◌ோ பரெுவலிமை உடயை வளவன் எதிர்த்து யுத்தம் சயெ்தான் என்றும், மதுரை சுந்தரஸேவ்ரர் அருளினால் அப்ப◌ோரில் பாண்டியன் வறெ்றி பறெ்று வமே்பில் க◌ோட்டயைை இடித்ததாகவும் பிறகு நியமத்தில் இருந்தவாரே திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்க◌ோட்டை இறவைனுக்கு நிவந்தம் அளித்ததாகவும் மலைக்க◌ோட்ட உள்ள ஒரு கல்வடெ்டும், மலேும், முதலாம் வரகுணனின் ப◌ோர்க்கள வறெ்றியை புகழும் திருவிளயைாடல் புராணமும் தரெிவிக்கின்றன. ச◌ோழ நாட்டில் முத்தரயைர் ஆட்சி நடபைறெ்ற சமயத்தில் ச◌ோழர்கள்தான் பாண்டியனான நின்றசீர் நடெுமாறனயைும், முதலாம் வரகுண பாண்டியனயைும் எதிர்த்து யுத்தம் புரிந்துள்ளனர். முத்தரயைர் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் ச◌ோழ நாட்டில் ச◌ோழர்கள் வலிமயைுடன் இருந்ததை அதன்மூலம் நாம் அறியமுடிகிறது. எனவே, தனஞ்சயெ முத்தரயைரை பற்றி நாம் நன்கு அறிந்து க◌ொள்ள ஏதுவாக அக்கால வரலாற்றை காண்ப◌ோம்.

2

தனஞ்ய முத்தரையர்கள் வரலாறு

மணிமுடி சோழன்(கிபி 625 - 650)

சோழ நாட்டில் மணிமுடிச் சோழன் ஆட்சி செய்த
தருணத்தில் கூன்பாண்டியன் என்று பிற்காலத்தில்
அழைக்கப்பட்ட நின்ற சீர் நெடுமாறன் படையெடுத்துள்
அதனை பாண்டிக்கோவைப்பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன
அப்பாடல் தொகுப்புகளின் பாட்டுடை தலைவன்
அப்பாண்டிய மன்னன் ஆவார்.

“வேல்நக நீண்டகண் ணாலும் விரும்பும் சுரும்பறும்
தேன்நக நீண்டவண் டார்கண்ணி யாய்சிறிதுண்டுதெவ்
வர்
வானகம் ஏறவல் லத்துவென் றான்....”
- பாண்டிக்கோவை 137

அப்போரில் எதிர்த்து யுத்தம் செய்த சோழ இளவரசன்
வானகம் அடைந்தான் என்றும் சோழ இளவரசியை
பாண்டியன் மணமுடித்தான் என்றும் அப்பாடல்கள்

தெரிவிக்கின்றன.

போரில் வெற்றி அடைந்த கூன் பாண்டியன் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவனாக இருந்துள்ளான். சோழ, சேர மற்றும் கொங்கு நாடுகளை வென்றுள்ளான்.

“தேன் நிறவார் கண்ணிச் செம்பியன் மாறன் செழுங்குமரி”
- பாண்டி கோவை -338

“செம்பியன் மாறன்” என்ற வரிகள் சோழ மற்றும் பாண்டிய நாடுகளுக்கு உரியவன் என்று அம்மன்னனை புகழ்கிறது.

“பொன்னி நாடன் பகை போல் மெலிகிறது” என்ற வரிகள் சோழ இளவரசியும் மணிமுடி சோழனின் புதல்வியுமான “மாணி” எனப்படும் மங்கையர்க்கரசியை மணமுடித்ததன் தாக்கத்தை எடுத்துரைக்கிறது.

இதுவரை, மணிமுடிச் சோழன் யார் என்பதற்கு முத்தரையர் ஆட்சி காலத்தில் பலம் குன்றிய நிலையில் உறையூரில் ஆட்சி செய்த சோழ மன்னன் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.

இந்த குழப்பத்திற்கெல்லாம் காரணம்

- முத்தரையர்கள், கல்வெட்டுகளில் தங்களை சோழர் என்று தெரிவிக்காததும்
- முத்தரைய மன்னர்கள் வெளியிட்ட செப்பேடு எதுவும் கிடைக்கப்பெறாததாலும்
- இளங்கோ முத்தரையரிடமிருந்து தஞ்சையை விஜயாலய சோழன் கைப்பற்றினான்

என்ற செப்பேடு வாக்கியமும் தான் காரணமாகும்.

பெருவலி வளவன்(கி.பி. 825 -850)

பெருவலி வளவன் என்பதன் பொருள் பெரு வலிமை உடைய சோழன் என்பதாகும். முதலாம் வரகுணப் பாண்டியன் இச்சோழனை வென்று சோழ நாட்டை சுமார் 18 ஆண்டுகள் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தான்.

அப்பாண்டியனின் கல்வெட்டுக்கள் சோழநாடு முழுவதும் பரவலாக காணப்படுவது அதனை மேலும் உறுதி செய்கிறது. கடுமையாக யுத்தம் செய்து போரில் தோற்ற சோழன் யார் என்பதனை கூறும் கல்வெட்டுக்கள் இல்லை. ஆனால், அப்பாண்டிய படையெடுப்பின் போது சோழ நாட்டின் மன்னராக வீற்றிருந்தது விடேல்விடுகு குவாவன் சாத்தன் முத்தரையர் ஆவார்.

விடேல்விடுகு தந்திவர்ம பல்லவனின் 16ம் ஆட்சி ஆண்டில் விடேல்விடுகு குவாவன் சாத்தன் முத்தரையன் என்பவர் மலையடிப்பட்டியில் வாகீஸ்வரருக்கு குடைவரை கோயிலை எடுப்பித்தார்.

விடேல்விடுகு சாத்தன்பூதி இளங்கோ வதியரையன்

இப்பெயரில் விடேல்விடுகு என்பது பல்லவனுக்கு கட்டுப்பட்டவர் என்பதனையும், சாத்தன் என்பது அவரின் தந்தையின் பெயரையும் குறிக்கிறது.

இளங்கோ வதியரயைரில் இளங்கோ என்றால் இளவரசன் என்று பொருள்படும். அதியரயைன் என்றால் யுவராஜன் என்பதாகும். இளங்கோவதி அரயைன் என்பது இளவரசர்களின் மூத்தவன் என்ற அவரது ஸ்தானத்தை எடுத்துரகைக்கிறது.

இவரது தந்தை குவாவன் சாத்தன் முத்தரயைர் அரசனாக இருந்த சமயத்தில் முதலாம் வரகுண பாண்டியன் படயைடெுத்து வந்துள்ளமயைால் பாண்டியனை எதிர்த்து யுத்தம் சயெ்தது யுவராஜனான விடலே விடுகு சாத்தன் பூதி இளங்கோவதி அரயைன் என்பது தளெிவாகிறது.

இந்த யுவராஜனயைே பரெுவலி வளவன் என அந்த பாண்டியனின் போர்க்கள வறெ்றியை பறைசாற்றும் திருவிளயைாடற் புராணப் பாடல்கள் எடுத்துரகைக்கின்ற மலேும் விஜயாலய சோளீஸ்வரம் கோயிலின் துவார பாலகர் கீழ் காணப்படும் கல்வடெ்டானது பாண்டியனை எதிர்த்தது யுவராஜனாக இருந்த விஜயாலயன் என்பதனை உறுதி சயெ்கிறது.

அப்பாண்டிய படயைடெுப்பில் படுகாயம் அடநைந்து தோல்வி அடநைந்த வளவன் சுமார் 18 ஆண்டுகள் ஆட்சி அதிகாரம் இழந்து பழயைாறயையில் வீற்றிருந்தான்.

விடேவிடுகு/ தெணெ்வணசாத்தன்பூழியிலி
இளங்கோ முத்ரயைன்

பெயரும் பட்டமும் விளக்கம்

விடேல்விடுகு - பல்லவனுக்கு கட்டுப்பட்டவன்
தென்னவன் - பாண்டியனுக்கு கட்டுப்பட்டவன்
சாத்தன் - அவரது தந்தையான குவாவன் சாத்தன்
முத்தரையரின் பெயர்
இளங்கோ - இளவரசன்
முத்தரையன் - யுவராஜனின் இளவளுடைய ஸ்தானம் அல்லது பட்டம்

முதலாம் வரகுண பாண்டியன் சோழ நாட்டை கைப்பற்றிய பிறகு அவனை எதிர்த்து யுத்தம் செய்த மூத்தவனான விஜயாலயனை (விடேல் விடுகு சாத்தன்பூதி இளங்கோ வதியரையன்) ஓரங்கட்டி விட்டு இளையவனான இளங்கோ முத்தரையரை (விடேல்விடுகு சாத்தன் பழியிழி இளங்கோ முத்தரையர்) ஆதரித்துள்ளான்.

பல்லவர்களைப்போல் முழுவதும் கட்டுப்படுத்தாமல் சற்று சுதந்திரமாக இளங்கோ முத்தரையரை ஆட்சி செய்ய பாண்டியன் அனுமதித்துள்ளான். பாண்டிய ஆதரவுடன் ஆட்சி செய்த இளங்கோ முத்தரையர் சில ஆண்டுகளில் தனது விடேல்விடுகு என்ற பட்டத்தை துறந்து “தென்னவன் இளங்கோ முத்தரையன்” என்று தன்னை குறிப்பிடுகிறார். அதனையும் கடந்து, பாண்டியன் தனது மகளை இளங்கோ முத்தரையருக்கு மணம் முடித்து கொடுத்து திருமணத்துக்கு சேர அரசரும் வந்து வாழ்த்தியுள்ளார்.
முத்தரையருக்கும் பாண்டிய இளவரசிக்கும் பிறந்தவள் வரகுனாட்டி ஆவார். அவள் வெளிர் இளவரசனுக்கு மணமுடித்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

மற்றொரு மகள் பழியிலி சிறிய நங்கை ஆவார். அவள் மீனவன் தமிழ்தியரையனை மணந்துள்ளார். மூத்தவனான சாத்தன் பூதி இளங்கோவ வத்தியரையனின் மகள் பூதி அருஞ்சிகை வேளிர் நாட்டு யுவராஜனை மணந்துள்ளார்.

தென்பெண்ணை ஆற்றின் தென்கரையில் திருக்கோவில் அமைந்துள்ள திருவீரட்டானேஸ்வரர் ஆலயத்தில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில் பூதி அருஞ்சிகை தனது தந்தை விடேல்விடுகு விக்ரமபூதி (சாத்தன் பூதி) இளங்கோ வதியரையன் என்றும், தான் வேளீர் அரசனான விக்ரமபூதி என்னும் சாத்தன் மறவன் பூதியின் தேவி என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிற்காலத்தில் விஜயாலய சோழன் என்று அழைக்கப்பட்ட விடேல்விடுகு சாத்தன் பூதி இளங்கோ வதியரையன் ஆவார்.

விக்ரமபூதி ஆயின சாத்தன் மறவன் பூதி பெயர் காரணம் (வேளிர்)

விக்கிரமபூதி என்பது விஜயாலய சோழனின் இயற்பெயர் ஆகும். சாத்தன் என்பது விஜயாலய சோழனின் தந்தை பெயர். மறவன் பூதி என்பது விஜயாலய சோழன் போர் மறவன் ((96 விழுப்புண்களை பெற்றவன்) என்பதனை காட்டுகிறது.

மன்னன் விஜயாலய சோழனின் மகளான பூதி அரிஞ்சிகையை மணந்ததோடு அச்சோழனுக்கு கட்டுப்பட்ட சிற்றரசனாக இருந்துள்ளான். அவருடைய பெயர்கள் விக்கிரமபூதி மற்றும் சாத்தன் மறவன் பூதி என்பது விஜயாலய சோழனின் பெயராகும். அக்காலத்தில் கட்டுப்பட்ட சிற்றரசர்கள் பேரரசரின் பட்டம் அல்லது பெயரை தாங்கி நின்று விசுவாசத்தை

வெளிப்படுத்துவர் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே ஆகும்.

தெள்ளாற்றுப் போரின் தாக்கம்

நந்தி கலம்பகத்தில் மூன்றாம் நந்திவர்ம பல்லவனின் வீர தீர செயல்கள் புகழப்பட்டுள்ளன. அதில், முதலாம் வரகுணப் பாண்டியனின் மகனான ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லவன் தலைமையில் சேர சோழ பாண்டிய மூவேந்தர்களின் படைகள் பல்லவ நாட்டின் மீது படையெடுத்து சென்றுள்ளன. அத்தெள்ளாற்றுப் போரில் மூவேந்தர்களின் படைகளும் தோற்றோடின எனவும் பல்லவப்படை விரட்டிச் சென்றதாகவும் நந்திக்கலம்பகம் தெரிவிக்கிறது.

அச்சமயத்தில் விஜயாலய சோழன் ஆட்சி அதிகாரம் இன்றி பழையாறையில் வீற்றிருந்தான். எனவே, படையெடுத்துச்சென்ற தமிழ் மூவேந்தர்களில் சோழர் என கூறப்பட்டவர் விஜயாலய சோழனின் இளைய சகோதரனான இளங்கோ முத்தரையர் என்பது தெளிவாகிறது.

போரில் தோற்றவர்களை பல்லவ சேனை விரட்டி வந்த சமயம் பழையாறை அருகே சிதறி ஓடியவர்கள் மீண்டும் எதிர்த்து யுத்தம் செய்துள்ளனர். அதிலும் வெற்றி பெற்ற பல்லவப்படை தெற்கே பாண்டிய நாட்டு துறைமுகத்தை கைப்பற்றியதாகவும் வைகை ஆறு வரை விரட்டிச் சென்றதாகவும் அக்கலம்பகம் புகழ்கிறது.

அந்த தெள்ளாற்று போரில் வென்ற பல்லவன் தெள்ளாறு எறிந்த மூன்றாம் நந்திவர்மன் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.

பாண்டியர் படைகள் சோழ நாட்டை தாண்டி

விரட்டப்பட்டதாலும், படையெடுப்பில் சோழநாட்டுப் படை பாண்டியனுக்கு ஆதரவாக களம் இறங்கியதோடு மட்டுமில்லாமல் பாண்டியரோடு மண உறவு கொண்டிருந்ததாலும் பல்லவனின் முழு விரோதி ஆகினார் இளங்கோ முத்தரையைர்.

அந்தத் தருணத்தில், பழையாரையில் வீற்றிருந்த மூத்த சகோதரனும் யுவராஜனும் ஆன விடலேவிடுகு சாத்தன்பூதி இளங்கோ வதியரயைன் (விஜயாலய சோழன்) பல்லவர் ஆதரவுடன் தஞ்சயைை இளங்கோ முத்தரயைரிடம் இருந்து எவ்வித எதிர்ப்பும் இன்றி கைப்பற்றினான்.

அதன் முதல், விஜயாலய சோழன் "தஞ்சை கொண்ட கோ-பரகசேரி" என அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.

அதுவரை, குல வழக்கப்படி சுமார் இரு நூற்றாண்டுகள மேலோக மன்னரின் இளையை மகனுக்கு வழங்கப்பட்ட முத்தரயை ஸ்தானமானது விஜயாலய சோழனால் அகற்றப்பட்டது. அதனை நிரூபதுங்கனின் ஏழாம் ஆட்சி ஆண்டு கல்வெட்டு உறுதி செய்கிறது.

கல்வெட்டானது நார்த்தாமலையின் மேல் அமைந்துள்ளத இளங்கோ முத்தரயைரின் மகளான பழியிலி சிறிய நங்கை தனது தந்தை பெயரில் அமைந்துள்ள பழியிழீஸ்வரம் என்ற குடைவரைக் கோயிலில் முகமண்டபம் எடுப்பித்துள்ளார். அதில் தனது தந்தயைின் பெயரை "இளங்கோ முத்தரயைர" என்ற பட்டம் இல்லாமல் வெறும் சாத்தன் பழியிலி என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தெள்ளாற்றுப் போருக்கு பின்னர் சோழ நாட்டில் ஆட்சி மாற்றம் நடைபெற்று முழுசோழநாடும் விஜயாலய சோழனின் கீழ் வந்துள்ளது.

அடுத்து பிற்கால சோழ சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவிய விஜயாலய சோழன் மற்றும் ஏனயை முத்தரயைர்

பட்டம் தரித்த சோழ நாட்டு அரசர்களின் மூதாதையர் யார் என்பதனை காண்போம்.

தனஞ்செய முத்தரையர் மற்றும் தஞ்சாவூர் பெயர் தோற்றம்

தென்னிந்திய அரசியல், கலாச்சாரம் மற்றும் கலைகளில் ஒரு நீண்ட வரலாற்றை உடைய நகரம் தஞ்சை ஆகும். இந்த நகரம் தஞ்சாவூர் என ஏன் அழைக்கப்படுகிற என்பது கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக ஆராயப்பட்டு வருகிறது. புராணக் கதைகளை கூறி சிலர் அப்பெயர் தோற்றத்திற்கான காரணத்தை கூறியுள்ளன சோழ வள நாட்டில் உறையூருடன் ஒப்பிடும்போது தஞ்சாவூர் ஒரு புதிய நகரமாகும்.

சுமார் 6-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உருவான ஒரு நகரமாகும். தஞ்சாவூரின் பெயர் தோற்றத்தை முழுமையாக ஆராயாமல் பல கட்டுக்கதைகளை இதுவரை கூறிவந்துள்ளனர். அவற்றில் ஒன்று என்னவென்றால் தஞ்சன் என்ற அசுரனை நீலமேகப் பெருமாள் வதைத்தார் என்றும் அவ்வசுரன் இறக்கும் தருணத்தில் இந்நகரத்திற்கு அவனின் பெயரை சூட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வைத்தானாம். அதன்படி தஞ்சாவூர் என்று அழைக்கப்படுகிறதாம். “தஞ்சம் புகுந்த ஊர்” ஆதலால் தஞ்சாவூர் என்று அழைக்கப்பட்டது என்ற விளக்கமும் கொடுத்துள்ளனர

வேறு சிலர், தஞ்சை என்றால் தன்-செய்-ஆவூர் என்றும் கூறியுள்ளனர். அதாவது குளிர்ந்த வயல்கள் நிறைந்த பகுதி. ஆதலால் தஞ்சாவூர் என்று அழைக்கப்பட்டது என்பது அதன் பொருள்

ஆகும்.

இந்தநூலில் தஞ்சாவூர் பயெர் த◌ோற்றத்தை விளக்குவதற்கு முன்னர் முற்கால ச◌ோழர்களைப் பற்றி ஆராய்வது அவசியம் ஆகிறது.

கரிகாலச்◌ோழன்

கரிகாலன் ச◌ோழ சக்கரவர்த்தி ஆவார். அவருடயை ஆட்சியில் ச◌ோழநாடு பறந்து விரிந்து இருந்தது. பல்லவர், சிற்றரசராக கரிகாலனுக்கு கட்டுப்பட்டு ஆட்சி சயெ்துள்ளனர். பல்லவ சிற்றரசன் தலமையைில் ஏனயை சிற்றரசர்களும் இணைந்து காவிரிக்கு கரை கட்டும் பணியினை மறே்க◌ொண்டுள்ளனர்.

கரிகால் ச◌ோழனுக்குப் பிறகு அவரின் வாரிசுகள் சக◌ோதர யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நடெுங்கிள்ளி ஆவூர் க◌ோட்டயைில் இருந்த ப◌ொழுது நளங்கிள்ளியால முற்றுகை இடப்பட்டான். இவ்வாறு ஒற்றுமயைாக இல்லாமல் சக◌ோதர யுத்தத்தில் ச◌ோழ இளவரசர்கள் ஈடுபட்டு பலவீனமான காலத்தில் களப்பிரர் ச◌ோழ நாட்டயைும் பின்னர் பாண்டி நாட்டயைும் கைப்பற்றிக் க◌ொண்டனர். எப்ப◌ொழுதலெ்லாம் பாண்டிய மன்னர்கள் ப◌ோரில் த◌ோல்வியுற்று நாடு இழக்கும் தருணத்தில் மணிமுடியுடன் இலங்கை சனெ்றுள்ளனர் என வரலாறு கூறுகிறது. ஆனால் களப்பிரரளரிடம் இருந்து த◌ோற்று நாட்டை இழந்த ச◌ோழர்கள் என்னவாயினர் என்ற எந்த தகவலும் பதிவு சயெ்யப்படவி

அதன் பின்னர், கிட்டத்தட்ட இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு பின்னர் கி.பி. 550- 575 ம் ஆண்டுகளில் பல்லவ நாட்டை ஒட்டி வடக்கே நந்திவர்ம ச◌ோழன் முதல் வரலாற்று ஆவணங்கள் கிடகைக்கப்பறெுகின்றன.

சிராப்பள்ளி மற்றும் தஞ்சாவூர் ஆகிய சோழ நாட்டின் இரு பெரு நகரங்களும் நந்திவர்ம சோழனின் மகன் தனஞ்சய முத்தரையனுடன் தொடர்புடையதை ஆதாரத்துடன் காண்போம். களப்பிரரிடம் இருந்து மதுரையை பாண்டியன் கடுங்கோன் மீட்டான் என்பது வேள்விக்குடி செப்பேட்டின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பாண்டி நாட்டை மீட்க சிங்களப் படை உதவினார்களா என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை. களப்பிரர்கள் சிங்களர்களை போல் பௌத்தத்தை ஆதரித்துள்ளனர். தமிழகத்தில் சமண சமயத்தை பரவச் செய்துள்ளனர்.

அம்மன்னனைப் பற்றிய செய்திகள் பலவற்றையும் வேள்விக்குடி செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. அவையாவன

“களப்பிரன் என்னும் கலியரசன் கைக்கொண்டதனை
இறக்கியபின் படுகடல் முளைத்த பருதிபோல்
பாண்டியாதிராசன் வெளிப்பட்டு
விடுகதிர் அவிரொளி விலக வீற்றிருந்து
வேலை சூழ்ந்த வியலிடத்துக்
கோவும் குறும்பும் பாவுடன் முருக்கிச்
செங்கோல் ஓச்சி வெண்குடை நீழல்
தங்கொளி நிறைந்த தரணிமங்கையைப்
பிறர்பால் உரிமை திறவிதின்நீக்கித்
தன்பால் உரிமை நன்கனம் அமைத்த
மானம்போர்த்த தானை வேந்தன்
ஒடுங்கா மன்னர் ஒளிநகரழித்த
கடுங்கோன் என்னும் கதிர்வேல் தென்னன்”

அதேசமகாலத்தில், பல்லவ நாட்டுக்கு வடபகுதியில் ஆட்சி செய்த நந்திவர்ம சோழன் பற்றிய செப்பேடு தகவல் கிடைத்துள்ளது.

சிவபெருமானை போற்றி தொடங்கும் அச்செப்பேடானது நந்திவர்ம சோழனின் மகனான தனஞ்செய முத்தரையரின் பேரனான புண்ணிய குமாரனால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அது மாலபாடு செப்பேடு என்றழைக்கப்படுகிறது.

மந்தார மலை மேல் அமைந்துள்ள மந்தார மரத்திற்கு ஒப்பான கரிகால் சோழனின் சூரிய குலத்தில் உதித்தவன் நந்திவர்ம சோழன் என்று அச்செப்பேடு கூறுகிறது.

கரிகாலன் காவிரிக்கு கரை எழுப்பித்தவன் என்றும் தெரிவிக்கிறது. சிம்ம விஷ்ணு சுந்தரனந்தா மற்றும் தனஞ்ஜயவர்மன் என மூன்று மகன்கள் நந்திவர்மச் சோழனுக்கு இருந்தனர் எனவும் புத்திர பாக்கியம் பெற்று மூவரும் சுபிட்சமாக நாடாண்டனர் என்றும் செப்பேட்டில் உள்ள பின்வரும் சமஸ்கிருத வரிகள் தெரிவிக்கின்றன.

“தே புத்ரானு புத்ரியானு பூத ராஜ்ய ஸ்ரீய” என்பதே அவ்வரிகளாகும்.

மாலபாடு செப்பேடு, ஸ்ரீகாந்த சோழன் வெளியிட்ட மெட்ராஸ் மியூசியம் செப்பேடு மற்றும் 12க்கும் மேற்பட்ட கல்வெட்டுகளை ஆய்வு செய்து பின்வரும் தகவல்கள் வரலாற்று அறிஞர்களால் எபி. இண்டி பகுதி 27 இல் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

- முத்துராஜா பட்டத்தின் தமிழ் வடிவம் முத்தரையர் ஆகும்.
- முத்தரையர்/ முத்துராஜா பட்டம் சோழ இளவரசனின் பட்டமாகும்.
- முத்தரையன்/ முத்துராஜா என்ற ஸ்தானத்தில் உள்ள மன்னரின் இளைய புதல்வனுக்கு

குலவழக்கப்படி வரையறுக்கப்பட்ட சுதந்திரத்துடன் நாட்டின் ஒரு பகுதியை ஆட்சி செய்ய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி யுவராஜன் முழு நாட்டை ஆளும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தாலும், முத்தரையர் ஆளும் பகுதியில் தலையிட இயலாதவாறு அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு இருந்தன.

இவ்வாறு அதிகாரம் வரையறுக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில், நந்திவர்ம சோழனின் மூன்று புதல்வர்களில் மூத்தவன் ஆன சிம்ம விஷ்ணுவை பற்றிய வரலாற்று தடயங்கள் அங்கே காணப்படவில்லை.

இரண்டாவது மகனான சுந்தரநந்தா, மூத்தவனுக்குரிய சோழ அதிராஜா என்ற ஸ்தானத்தை அடைந்துள்ளார். மூன்றாவது மகனான தனஞ்செய வர்மன் இரண்டாவது மகனுக்குரிய முத்தரையன்/முத்துராஜா ஸ்தானத்தில் ஆட்சி செய்துள்ளார்.

சுந்தரநந்தாவின் வாரிசுகள் தொடக்கத்தில் “பூதிலி” என்ற நகரத்திலும், இறுதியில் ஸ்ரீகாந்த சோழன் காலத்தில் திருவொற்றியூர் நகரத்திலும் இருந்து ஆட்சி செய்துள்ளனர்.

அதனால், சுந்தரநந்தாவின் வழிவந்தவர்கள் “ஒற்றியூரான்” என்ற அடைமொழியினால் பிற்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சுந்தரநந்தா வழிவந்தவர்களில் மீண்டும் ஒருவருக்கு முத்தரையன்/முத்துராஜா ஸ்தானத்தில் ஆட்சி அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவர் பெயர் கபிபோலா முத்துராஜா (கி.பி. 775) ஆகும். அவர் மரூன்ட்ரப்பிடுகு இரண்டாம் மகேந்திரவர்ம சோழனின் (கி.பி. 750) இளைய மகனாவார்.

நந்திவர்ம சோழனின் மூன்றாவது மகனாக பிறந்திருந்தாலும் இரண்டாவது மகனுக்குரிய

முத்தரையர் பட்டத்துடன் தனஞ்சயெ வர்மன் சிறப்பள்ளி என்ற நகரத்தில் வீற்றிருந்து ஆட்சிபுரிந்துள்ளார்.

தனஞ்சயெவர்மனின் (கி.பி. 575 - 600) வாரிசுகள் “எரிகல” என்ற அடைமொழியுடன் குறிப்பிடப்பட்டு ள்ளனர். தனஞ்சயெனின் பரேனான புண்ணிய குமார முத்தரையர் தாங்கள் குல வழக்கப்படி ஆட்சி அதிகாரம் பறெ்று நாடாள்வதாக சபெப்படேட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார். புண்ணியகுமாரன் தனது ஐந்தாம் ஆட்சி ஆண்டு வரை முத்தரையன் ஸ்தானத்திலும் அதன் பின்னர் சோழ மகாராஜா எனவும் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இந்த ஸ்தானமாற்றமானது சுந்தரனந்தாவின் ஸ்தான உயர்வை போல் உள்ளது. இதன் மூலம் சுந்தரனந்தாவின் மூத்த சகோதரனான சிம்மவிஷ்ணுவும் புண்ணிய குமாரனின் மூத்த சகோதரனான குணமுடிதனும் தங்கள் சோழன் ஸ்தானத்தை (பட்டத்தை) இளைய சகோதரனுக்கு அளித்துவிட்டு அவ்விடம் விட்டு அகன்றுள்ளனர் எனப்பது தெரிகிறது.

மகநேத்திர விக்ரம சோழ மகாராஜாவின் இரண்டு புதல்வர்களில் மூத்தவன் குணமுடிதன் ஆவார். மலேும், அவர் சோழர் ஸ்தானத்துக்கு உரியவர் ஆவார். இளையவன் புண்ணியகுமாரன், முத்தரையன் ஸ்தானத்தில் ஐந்தரை ஆண்டுகள் ஆட்சி சயெ்துள்ளார். பிறகு புண்ணிய குமாரனின் ஸ்தானமானது சோழ மகாராஜா என உயர்ந்த பிறகு அவ்விடம் குணமுடித்தன் பற்றிய கல்வெட்டுகள் எதுவும் கிடைக்கப்பறெவில்லை. புண்ணியகுமாரன் சோழ மகாராஜா ஸ்தானத்தில் ஒரு சபெப்படேட்டையும் வளெியிட்டுள்ளார்.

எனவே, மறேக்கூறிய தகவல்கள் மூலம் சோழன்

ஸ்தானத்துக்குரிய யுவராஜன் மரணிக்கும் தருணத்தில் இளையவனின் ஸ்தானம் முத்தரையனிலிருந்து சோழன் என்று மாறவில்லை என்பது புலப்படுகிறது.

மகேந்திர விக்ரம சோழ மகாராஜா:

தனஞ்சய முத்தரையரின் மகனாவார். இவருடைய, உருத்தூர் என்னும் ஊரில் உள்ள கல்வெட்டில் சோழ மகாராஜா மற்றும் யுவராஜன் குணமுடிதன் ஆகியோர் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். மேலும், இவ்விருவரும் கௌசிக கோத்திரத்தைச் சார்ந்த பிராமணனுக்கு தானம் வழங்கிய செய்தியானது இந்துகூர் என்னும் ஊரில் உள்ள மற்றொரு கல்வெட்டில் உள்ளது.

மகேந்திர விக்ரம சோழ மகாராஜா "சேர- சோழ- பாண்டிய அதிபதி" என மாலேபாடு செப்பேட்டில் அவரது மகனால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். "பல்லவர் செப்பேடு முப்பது" என்னும் ஆய்வு நூலில், பல்லவ சிம்மவிஷ்ணு தென்திசையில் திக்விஜயம் செய்து சோழ, சேர மற்றும் பாண்டிய நாட்டை கைப்பற்றினான் என்ற தகவல் உள்ளது.

மேலும். அப்படையெடுப்பில் பல்லவ சிம்ம விஷ்ணு, எதிர்த்த சோழ சிம்மவிஷ்ணுவை வென்றான் என்றும் உள்ளது.

புண்ணிய குமார முத்தரையன் வெளியிட்ட செப்பேட்டு சமஸ்கிருத வாக்கிய தகவல் படி நந்திவர்ம சோழனின் மூத்த மகனான சிம்மவிஷ்ணுவும் புத்திர பாக்கியம் பெற்று நாடாண்டான் என்ற தகவல் உள்ளது. அதே சமயத்தில், தனது சோழன்

என்ற ஸ்தானத்தை இளையவனான சுந்தரனந்தாவுக்கு அளித்துவிட்டு சிம்மவிஷ்ணு அவ்விடம் விட்டு அகன்றுள்ளான் என்பதனையும் ஏற்கனவே கண்டோம். அதன் மூலம், நந்திவர்ம சோழனின் மூத்த மகனான சிம்மவிஷ்ணுவே களப்பிரரை வென்று சோழ நாட்டை மீட்டு ஆட்சி செய்துள்ளான் என்பதனை அறிகிறோம்.

“பல்லவர் செப்பேடு முப்பது” நூலின் ஆய்வுகள் அந்த சிம்மவிஷ்ணுவே கோச்செங்கணான் என்று பதிவு செய்துள்ளனர். அவர் மகன் “நல்லடி” என்று அன்பில் செப்பேடு உறுதி செய்கிறது.

சிம்மவிஷ்ணு வயது முதுமையில் இருந்த சமயம் நல்லடி ஆட்சியில் பல்லவ சிம்ம விஷ்ணு படையெடுத்துள் இப்படையெடுப்பில் தனஞ்சய முத்தரையரின் மகனான முதலாம் மகேந்திர விக்ரம சோழ மகாராஜாவின் படைகளும் இணைந்து வந்துள்ளன. அதன் காரணமாகவே அம்மன்னர் “சேர சோழ பாண்டிய அதிபதி” என செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

நல்லடிக்குப் பிறகு உறையூர் மற்றும் வல்லம் மகேந்திர விக்ரம சோழ மகாராஜாவின் மூத்த மகனான யுவராஜன் குணமுடிதன் ஆட்சியின் கீழ் வந்துள்ளது.

நின்றசீர் நெடுமாறன் சோழநாட்டின் மீது படையெடுத்த பொழுது நல்லடிக்கு பின்னர் வல்லத்தை ஆட்சிசெய்த குணமுடித சோழனின் (மணிமுடி சோழன்) மூத்த மகன் பாண்டியனை எதிர்த்து யுத்தம் செய்துள்ளான். அந்தப் போரில் சோழர் படைகள் வல்லத்தில் சிதறி ஓடின என்றும் சோழ யுவராஜன் வானகமடைந்தான் என்றும் பாண்டி கோவை பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

வல்லம் யுத்தத்தில் சோழ யுவராஜன் மரணித்த போதிலும், வனெ்ற பாண்டியன், சோழ இளவரசியான மங்கயைர்க்கரசியாரை மணமுடித்து மதுரை சனெ்றுள்ள அதன் பின்னர், சோழநாடும் பாண்டியநாடும் நட்புடன் இருந்துள்ளன.

அச்சமயத்தில் குணமுடிதனின் இளயை மகனின் ஆட்சியின் கீழ் சோழநாடு இருந்துள்ளது. பாண்டியர் நட்பு மற்றும் மணஉறவை வளெிப்படுத்தும் வகயைில் "மாறன்" என்ற பயெருடன் முதலாம் பரெும்பிடுகு முத்தரயைர் விளங்கியுள்ளனர்.

இவ்வாறு பல்லவர் தசேத்தின் வடபகுதியில் சிறப்பள்ளி நகரத்தில் வீற்றிருந்து ஆட்சி புரிந்த தனஞ்சயெ முத்தரயைரின் மகனான மகநே்திர விக்ரம சோழனால் (கி.பி. 600 - 625) பல்லவ நாட்டின் தனெ்பகுதியில் தங்களுடயை பூர்வீக பிரததேசத்தில் உறயைூரின் அருகே புதிய "சிறப்பள்ளி" நகரமும், வல்லம் அருகே "தஞ்சயைும" நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன.

நந்திவர்ம சோழனின் வாரிசுகள், அச்சமயம் இரு கிளகைளாக நிலை பற்றெு இருந்துள்ளன.

சுந்தரனந்தா வகயைினர் சோழ அதிராஜா என்ற பட்டத்துடன் அங்கே இருந்த சமயம் தனஞ்சயெ முத்தரயைரின் வாரிசுகள் காவிரி வாயும் சோழ நாட்டில் நிலைபற்றெு இருந்தனர். அச்சமயத்தில் தங்கள் மூதாதயைர் தனஜயென் எனபதனை நிலை நாட்ட "தஞ்சயைும" மற்றும் தனஞ்சயெனின் தலநைகரமான "சிறப்பள்ளியும" ஒரு அடயைாளமாகவும மலேும் உரிமயைை நிலநைாட்டவும் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பள்ளியானது நாளடைவில் திரிந்து "சிராப்பள்ளி" என ஆனது.

சோழ அரசன் தனஞ்சய முத்தரையன்

"திரு" என்ற அடைமொழியுடன் பொதுவாக பாடல் பெற்ற சைவ, வைணவ தளங்கள் அமைந்துள்ள ஊர்கள் அழைக்கப்படும் என்பதை அறிவோம்.

உறையூர் கரிகாற் சோழன்
(சூரியவம்சம் – காச்யபகோத்திரம்)
↓
(இடைக்காலதலைமுறைகள்)
↓
தனஞ்சயவர்மன் முத்தரையன் (ரேணாட்டு சோழர் – கி.பி. 575)
↓
மகேந்திரவிக்ரமசோழமகாராஜா
↓
புண்ணிய குமார முத்தரையன்
(மாலபோடு செப்பேடு)

இந்த மரபானது முத்தரையர்களுக்கும் சோழர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை எடுத்துரைக்கின்றது.

அடுத்து "தஞ்சாவூர்" பெயர் காரணத்தை காண்போம்:

தஞ்சாவூர் என்பது சமஸ்கிருதத்தில் இரு வார்த்தைகளின் கலவையாகும்.

சமஸ்கிருத அடித்தளம் தனஞ்ஜயன் (தஞ்ஜய)

தனஞ்ஜயன் **(Dhananjaya)** என்ற சமஸ்கிருத பெயர், தனம் (செல்வம்) மற்றும் ஜயம் (வெற்றி) ஆகிய இரண்டையும் கலந்த உருவமாகும். இதன் பொருள் – "செல்வத்தை வெற்றிகொண்டவன்" என்பதாகும்.

சமஸ்கிருதத்தின் “Dha” தமிழில் “Tha” ஆகவும், “Jaya” தமிழில் “ஜய” ஆகவும் மாறுகிறது.

தனஞ்ஜயன் → தஞ்சயன் → தஞ்சை

சமஸ்கிருதத்தின் தன்ஜய் *(Dhanjay)* என்ற பெயர், தமிழில் இயல்பாக தஞ்சை **(Thanjai)** ஆக மாறுகிறது.

dha → *tha* (தமிழ்ஒலியாக மாறல்)

jay → *jai* (இயல்பான தமிழ் உச்சரிப்பு)

கடைசியில் *-ya* / *-a* ஆக மாறுகிறது.

அதனால்,

தஞ்ஜய் → தஞ்சை

தஞ்ஜயபுரி → தஞ்சாவூர்

இது ஒரு இயல்பான மொழி பரிமாற்றம், அத்துடன் சஞ்சயன் *(Sanjaya → Sanjayan)* போன்ற பெயர்களுக்கும் இதே விதி பொருந்துகிறது.

அழகாபுரி குபேரனின் தலைநகரம் ஆகும். தஞ்சாவூர் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு தஞ்சாபுரி என்றும் அழகாபுரி என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அழகாபுரி என்பது செல்வத்தின் அதிபதியான குபேரன் (தனபதி) ஆளும் அழகான வான்ராஜ்ஜியம் ஆகும். இது அலகாபுரி என்றும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள

எனவே அழகாபுரி அல்லது அளகாபுரி என்றால் தெய்வீகமும் செழிப்பும் நிறைந்த அழகான நகரம் என்று பொருள்படும். குபேரனால் ஆட்சி செய்யப்படும் அழகாபுரியில் தங்கத்தினால் ஆன அரண்மனைகள் உள்ளதாகவும் அவைகள் இரத்தின கற்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அழகாபுரி - தஞ்சாபுரி - தனஞ்சயன் - குபேரன்

தேவலோக அழகாபுரியை போன்று சோழ நாட்டிலும் ஒரு செழிப்பான நகரம் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது
.

தஞ்சாவூரில் கூடந்தை செல்லும் சாலையில் வெண்ணாற்ற தென்கரையை ஒட்டி அமைந்துள்ள மாமணி பெருமாள் கோயில் தஞ்சபுரீஸ்வரர் மற்றும் கோடியம்மன் ஆலயங்கள், தஞ்சாவூர் பெயருடன் தொடர்புடைய தல புராணங்களை கொண்டுள்ளன.

தஞ்சாவூர் என்ற நகரமானது உறையூர் மற்றும் வல்லத்தை ஒப்பிடும் பொழுது ஒரு புதிய நகரம் என்பதை ஏற்கனவே கண்டோம். இந்தபுதிய நகரத்தை “தனஞ்சயபுரி” என்பதிலிருந்து விலக்கி “புராண அழகாபுரி” (தனத்தின் நகரம்) என சிறிது சிறிதாக மாற்றியுள்ளனர்.

தனஞ்சயன் என்பது அர்ஜுனனின் பெயராகும். சோழன் தனது புத்திரனுக்கு அர்ஜுனனின் பெயரை சூட்டியுள்ளார். அவரே தனஞ்சய முத்தரையன் ஆவார். தனஞ்சயனின் மகன் சோழ நாட்டின்

அதிபதி என சபெப்பேடு கூறுகிறது.
மகாபாரத கிருஷ்ணன் பிறந்த “மதுரா” நகரத்தின் பயெரானது பாண்டியர்களின் தலைநகரத்துக்கு சூட்டப்பட்டிருந்தது.

மகாபாரத அர்ஜுனனின் “தனஞ்சயென” என்ற பயெரை தங்கியவன் நந்திவர்ம ச◌ோழனின் மைந்தன் தனஞ்சயெ வர்மன் ஆவார். அவரின் பயெரானது தஞ்சைக்கு சூட்டப்பட்டுள்ளதுஎன்பதனை அறிகிற◌ோம

தனஞ்சயெ முத்தரையரின் மகனான “சரே ச◌ோழ பாண்டிய அதிபதி” மகநே்திர விக்ரம ச◌ோழ மகாராஜா என்பவர், அர்ஜுனனின் பயெர் க◌ொண்ட தனது தந்தயைின் பயெரை சூட்டி உள்ளார்.

தஞ்சை என்ற பயெரானது அடிப்படயைில் சமஸ்கிருத வார்த்தயைாகும். தனஞ்சயெனை வடம◌ொழியில் தஞ்சை என்றுதான் அழைப்பர்.

குபரேன் - தனத்தை உடயைவன்
இந்த ப◌ொருளில், சில நூற்றாண்டுகளுக்கு பின்னர் தஞ்சபுரீஸ்வரர் ஆலயம் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தின் மூலவராக, தஞ்சபுரீஸ்வரர் அல்லது குபரேபுரீஸ்வரர் அமகை்கப்பட்டுள்ளார்.

அர்ஜுனன் பயெர் க◌ொண்ட தனஞ்சயெ முத்தரயைர் பயெரில் தஞ்சாவூர் நகரம் உருவாகி இருந்தாலும் சிலநூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு தனத்தின் அதிபதி குபரேனுடன் த◌ொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அதற்கு சில நூற்றாண்டுகள் கழித்து தஞ்சன்

என்ற அசுரனுடன் இணைத்து கட்டுக்கதைகளை “தல புராணம்” என்ற பெயரில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

தஞ்சை என்பது சுருக்கப் பெயர் கிடையாது. அது மூலப் பெயராகும். அதன் விரிவாக்கமே தஞ்சாவூர் மற்றும் தஞ்சாபுரி ஆகும்.

“சிறப்பள்ளியில் பிறந்த சூரிய வம்சத்தின் சுடர், தஞ்சாவூர் - திருச்சிராப்பள்ளியில் மீண்டும் பிரகாசித்தது”

தனஞ்ஜய முத்தரையரின் வாரிசுகள் தங்களை சோழ அரச மரபின் சட்டப்படியான வாரிசுகள் என தெரிவித்துள்ளனர். சோழர் குலம் என்று உறுதி செய்ததன் மூலம் உறையூரில் வாழும் முத்தரையர் சமூகம் அச்சோழ அரச மரபின் மக்கள் அடையாளமாக தொடர்ந்து வருகிறார்கள்.

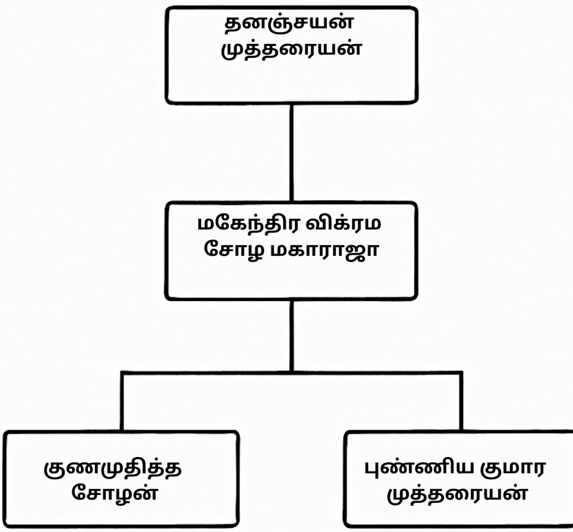
“உறையூரில் இருந்து சிறப்பள்ளி வரை, பிறகு அங்கிருந்து தஞ்சை - திருச்சிராப்பள்ளி வரை, சூரிய வம்சத்தின் ஒளியானது மறையாமல் பரவியுள்ளது

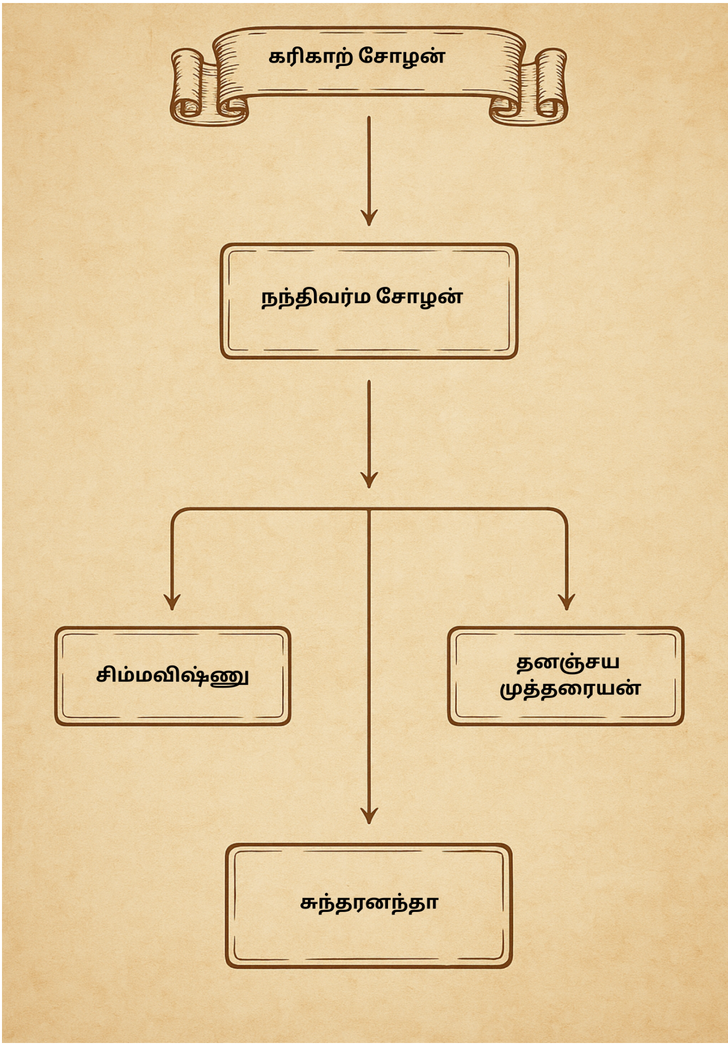
ஆதாரங்கள்/ சான்றுகள்:

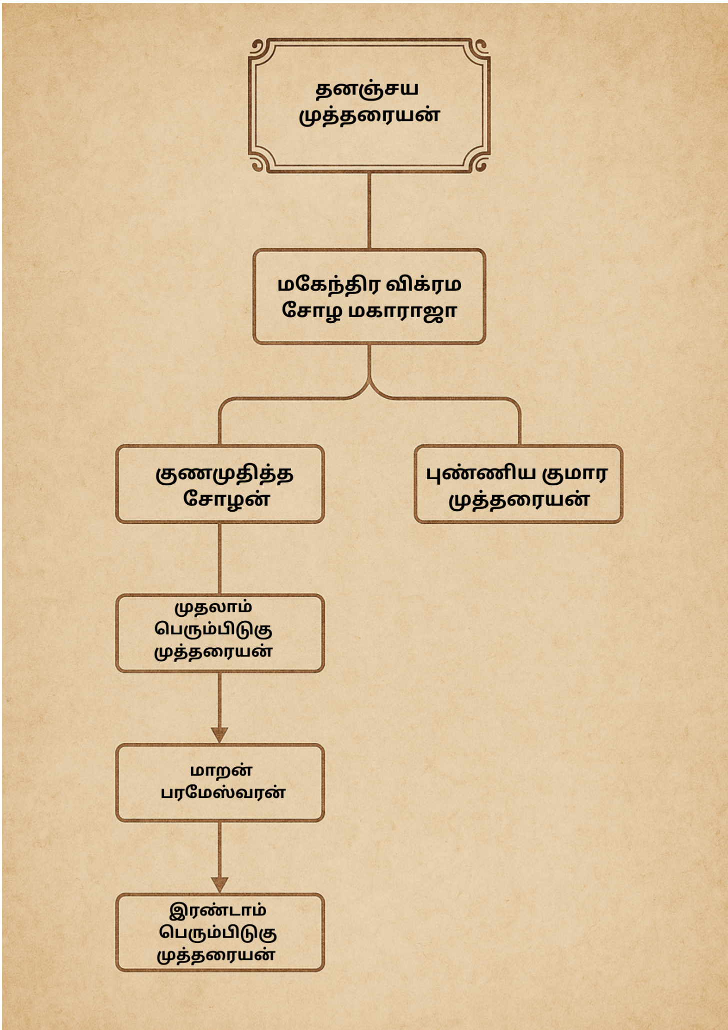
1. எபிகிராபிகா இந்தியா – தொகுதி 27
2. அன்பில் செப்பேடுகள்
3. மலபோடு செப்பேடுகள்
4. மெட்ராஸ் அருங்காட்சியக செப்பேடுகள்
5. திருவள்ளம் செப்பேடுகள்
6. தென்னிந்திய கல்வெட்டுகள்

7. தமிழ்நாடு தொல்லியல் ஆய்வுத் தொகுப்புகள்
8. இந்திய கல்வெட்டு ஆண்டு அறிக்கைகள்
9. கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி – சோழர்கள்
10. பி. சுந்தரம்பிள்ளை – தென்னிந்திய வரலாற்று ஆய்வுகள்

மரபுப்பட்டியல் :

கரிகாற் சோழன்
நந்திவர்ம சோழன்
சிம்மவிஷ்ணு
தனஞ்சய முத்தரையன்
சுந்தரனந்தா

தனஞ்சய முத்தரையன்
மகேந்திர விக்ரம சோழ மகாராஜா
குணமுதித்த சோழன்
புண்ணிய குமார முத்தரையன்
முதலாம் பெரும்பிடுகு முத்தரையன்
மாறன் பரமேஸ்வரன்
இரண்டாம் பெரும்பிடுகு முத்தரையன்

கூடுதல் இணைப்புகள்:

The complete sound evolution can be shown as follows:

Stage	Form	Linguistic Process
Sanskrit	Dhananjaya	Original Sanskrit name
Tamilized	Thananjayan	Addition of Tamil masculine suffix -ன்
Spoken contraction	Thanjayan	Elision of medial syllable "nan"
Colloquial	Thanjai	Vowel harmony and simplification
Place-name	Thanjavur (Dhanjayapuram)	Addition of *puram / oor* (settlement suffix)

Stage	Language	Name	Meaning
1	Sanskrit	Dhanjay (धनजय)	Conqueror of wealth
2	Sanskrit	Dhanjaypuri (धनजयपुरी)	City of Dhanjay
3	Tamil (formal)	Thanjaipuri (தஞ்சைப்புரி)	City of Dhanjay
4	Tamil (poetic)	Thanjapuri (தஞ்சாபுரி)	Beautiful, sacred city
5	Tamil (vernacular)	Thanjavur (தஞ்சாவூர்)	City of prosperity
6	Tamil (epithet)	Azhagapuri (அழகாபுரி)	Beautiful city, poetic name

Concept	Sanskrit	Tamil Script	Romanized Tamil	Meaning
Person	धनञ्जय	தனஞ்சயன்	Thananjayan	Conqueror of wealth
Contracted Name	धनजय	தன்ஜயன்	Thanjayan	Shortened form
Colloquial	धनजय	தஞ்சை	Thanjai	Spoken form
Place-name	धनजयपुरम्	தஞ்சாவூர்	Thanjavur	City of Dhananjaya

The best proof of this transformation lies in the parallel name **Sanjaya (सञ्जय)**, another Sanskrit word ending with *-jaya*.
Tamil inscriptions and literature consistently render it as **Sanjayan (சஞ்சயன்)**.
Therefore, just as:

> *Sanjaya → Sanjayan*,
> so also:
> *Dhanjay → Thanjai / Thananjayan.*

This correspondence confirms that the Tamil adaptation rules were stable and predictable. It further validates the interpretation that "Thanjai" directly mirrors "Dhanjay" phonetically and grammatically.

Tamil, as a classical Dravidian language, lacks the voiced aspirated consonants of Sanskrit. In adapting Sanskrit or Prakrit loanwords, Tamil systematically substitutes:

Sanskrit sound	Tamil equivalent	Example
ध (dha)	த (tha)	Dhana → Thana
भ (bha)	ப (pa)	Bhakti → Bakti
ग (ga)	க (ka)	Ganga → Kangkai
ज (ja)	ச / ஜ (ca/ja)	Jaya → Jaya / Chaya

Hence, **धनजय (Dhanjaya)** inevitably becomes **தன்ஜய (Thanjaya)** when written in Tamil script.

Tamil grammar adds a masculine nominative suffix **–ன் (-an)** to denote male personal names.
Hence:

- Rāma → Rāman (ராமன்)
- Krishna → Krishnan (கிருஷ்ணன்)
- Mahendra → Mahendran (மகேந்திரன்)
- Dhananjaya → Thananjayan (தனஞ்சயன்)

This suffix was never part of the Sanskrit original; it is a grammatical requirement in Tamil morphology.
Therefore, **Dhananjaya** becomes **Thananjayan** when Tamilized.

* * *